

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 85 / IV legislatura / Tercer període

Dijous, 29 d'abril de 1993

Comissió del Síndic de Greuges

Presidència de l'Illustre Sr. Miquel Pueyo

Sessió núm. 5

SUMARI

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i dotze minuts.

Informe del Síndic de Greuges corresponent a l'any 1992 (Reg. 8984) (Punt únic de l'ordre del dia.)

Presentació: *síndic de Greuges* (p. 2022).

Intervenció dels grups: *Sra. Montserrat (P)* (p. 2025), *Sra. Oranich (IC)* (p. 2026), *Sr. Portabella (ERC)* (p. 2028), *Sr. Abelló i Alfonso (S)* (p. 2029) i *Sr. Viñas (CiU)* (p. 2030).

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del matí i un minut i es reprèn a un quart d'una del migdia i cinc minuts.

Resposta: *síndic de Greuges* (p. 2031).

La sessió s'aixeca a la una del migdia.

SESSIÓ NÚM. 5 DE LA COMISSIÓ DEL SÍNDIC DE GREUGES

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i dotze minuts. Presideix el Sr. Pueyo, acompanyat del vice-president, Sr. Parera, i de la secretària, Sra. Vidal. Assisteixen la Mesa els lletrats Sr. Vintro i Sr. de Alfonso.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Bruguera, Sr. Campuzano, Sr. Descals, Sr. Escudé, Sr. Espadaler, Sr. Giménez, Sr. Orriols i Sr. Viñas, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Abelló i Alfonso, Sra. Barenys, Sr. Font, Sr. Oliart, Sra. Utgés i Sra. Vandellós, pel G. Socialista; Sr. Portabella, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Oranich, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i Sra. Montserrat, pel G. P. Popular.

Assisteix en aquesta sessió el síndic de Greuges, Sr. Anton Cañellas i Balcells, acompanyat de l'adjunt del Síndic, Sr. Enric Ricard Bartlett i Castellà, i dels assessors del Síndic, Sr. Josep Ramon Arbiol i Alsó, Sra. Dolors Rovira i Corcoi i Sr. Joaquim Soler i Pont.

Ordre del dia

Punt únic: Debat de l'Informe corresponent a l'any 1992 presentat al Parlament pel Síndic de Greuges (Reg. 8984).

El Sr. PRESIDENT: Bon dia, senyores i senyors diputats. S'obre aquesta sessió de la Comissió de la Sindicatura de Greuges dedicada al debat de l'Informe de l'honorable síndic.

En primer lloc, els voldria demanar, si hi ha alguna substitució, que ens la facin arribar per escrit a la Mesa; anunciar que, si més no provisionament, la secretària de la Mesa és substituïda pel senyor Escudé, per l'il·lustre senyor Escudé; donar la benvinguda a l'honorable síndic, el senyor Anton Cañellas, al síndic adjunt, el senyor Enric Bartlett, que es troba a la seva dreta, i també dir-los que es troben entre nosaltres els assessors de la Sindicatura, el senyor Joaquim Soler i Pont, la senyora Dolors Rovira i Corcoi i el senyor Josep Ramon Arbiol i Alsó.

Com és habitual, el debat de l'Informe de la Sindicatura es regula en aquesta Comissió per l'article 144 del Reglament, i, per tant, començaríem donant la paraula a l'honorable síndic per tal que en faci la presentació. A continuació intervindran els grups, de menor a major, per formular preguntes o matisacions o demanar aclariments. Suspendríem per un breu període el treball de la Comissió i el reprendríem amb la resposta o les respostes per part del síndic i del seu equip.

Per tant, sense més preàmbuls, té la paraula l'honorable senyor Cañellas.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Anton Cañellas): Il·lustre senyor president, il·lustres membres de la Mesa de la Comissió, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats,

compareixo en el dia d'avui per segona vegada davant d'aquesta Comissió des del meu nomenament i per primer cop per informar de l'actuació del Síndic de Greuges durant un exercici, el de l'any 1992.

Les meves primeres paraules, a l'igual que en l'Informe que tenen a les seves mans, són d'homenatge a la tasca que l'honorable senyor i benvolgut amic Frederic Rahola i d'Espona va realitzar al capdavant de la institució del Síndic de Greuges. La seva gran qualitat humana i el seu esforç personal, al qual retrem homenatge el proper dia 17 de maig en aquest Parlament, han fet possible que avui Catalunya tingui consolidada i prestigiada la institució del Síndic de Greuges. L'adversitat de la seva mort li va impedir acomplir el mandat legal de retre compte, per novena vegada, de l'activitat de la institució.

No cal que els digui que és una gran responsabilitat haver d'informar d'unes actuacions en les quals no s'ha pres part. He pretès que l'Informe que els presento fos fidel a l'esperit que va presidir l'actuació de la institució i del tarannà dels seus informes al Parlament. Tant de bo que ho haguem aconseguit, i, en qualsevol cas, permetin-me que apel·li a la seva benevolència.

El fet que per una dissort aquest sigui l'últim informe del segon mandat del síndic de Greuges ens ha determinat a mantenir l'estructura de dos llibres que es va adoptar per primera vegada en l'Informe de 1989. Però, per aquestes mateixes raons, el llibre segon no fa noves consideracions, sinó que recorda les formulades els darrers anys.

L'activitat que pretén relatar i de la qual hem extret les conclusions a què s'arriba és la que hem deduït de la documentació que vàrem assumir a partir de la meua presa de possessió el passat 5 de febrer. En esmentar aquest fet, aprofito per recordar la bona tasca duta a terme per l'anterior síndic adjunt, l'amic Elies Rogent, durant els més de dos mesos que va haver d'assumir interinament les funcions de síndic de Greuges.

Com els deia, senyores diputades i senyors diputats, hem mantingut l'estructura dels informes anteriors. El llibre primer, dividit en tres parts, dona compte de les actuacions de la institució, sistematitzades en seccions temàtiques, conclusions i annexos estadístics. Les seccions temàtiques corresponen a les grans àrees de classificació de les queixes que els ciutadans ens plantegen, classificació que vostès ja coneixen.

El fet que el Síndic reti comptes al Parlament em sembla que té com a finalitat bàsica oferir una visió de les queixes plantejades davant la institució i de les consideracions que aquestes i les seves actuacions d'ofici li han suscitat, per tal que el Parlament, com a representant del poble de Catalunya i en exercici de la seva potestat legislativa i de la seva missió de control del Govern, decideixi si cal o no endegar iniciatives en aquests àmbits. És per això que m'he permès bastir la meua intervenció a partir de les conclusions a què arriba l'Informe.

En la secció d'administració general destaquem l'aprovació d'una norma bàsica per al funcionament de l'Adminis-

tració pública, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que pretén configurar-los de forma harmònica amb els principis constitucionals.

Un dels pilars sobre els quals reposa l'estat de dret és la responsabilitat patrimonial de l'Administració pels perjudicis irrogats, en la seva actuació, als particulars. El Síndic s'ha referit sovint a les dificultats per fer-la valer i l'Informe que presentem se'n fa ressò, una vegada més, tot fent esment de les previsions innovadores de la Llei esmentada.

En l'àmbit del servei militar, assenyalem que cal adoptar mesures que agilitin el procediment burocràtic que afecta els ciutadans que opten per acollir-se a l'objecció de consciència; el temps que transcorre des d'aquesta manifestació fins a l'inici de la prestació social substitutòria ens sembla excessiu. Però no es tracta tan sols de millorar els mecanismes de gestió o perfeccionar uns procediments: l'objecció de consciència és el reconeixement d'una llibertat fonamental, que és la llibertat de la pròpia consciència. Ni l'Estat ni la utilitat pública poden violentar aquest espai propi de la persona; és un espai interior que reflecteix la seva voluntat i els seus propis valors. És per això que insistim en la convivència d'adequar la Llei reguladora de l'objecció de consciència al moment actual, tenint en compte les creences que estan arrelant entre els nostres joves.

Hem tornat a rebre queixes en relació amb la situació dels ciutadans estrangers en el nostre país, en especial d'aquells que la fam i les precàries condicions de vida foragiten dels seus països. Lamentablement, hem hagut de dir que la prevenció davant els qui són diferents, sovint latent en la consciència social, ha esclatat esporàdicament en manifestacions xenòfobes. Que aquestes manifestacions siguin sortosament minoritàries no ens pot fer oblidar que davant d'elles no es pot restar indiferent i que s'han de combatre de forma decidida, atès que poden ser el germen d'actituds racistes de trista memòria.

En l'Informe assenyalem que durant l'any 1992 un nombre considerable d'estrangers van poder regularitzar la seva estada al país, si bé encara resten molts problemes per resoldre. Entre ells destaca el breu termini de què van disposar aquests ciutadans per sol·licitar la regularització dels seus familiars, o bé aquells que no van poder presentar un contracte de treball o promesa de treball, malgrat trobar-se treballant. Hem volgut assenyalar especialment les dificultats per efectuar el reagrupament familiar dels ciutadans estrangers que resideixen legalment al país —reagrupament que és un mitjà idoni per procedir a la seva integració en la nostra societat—, i, en conseqüència, propugnem una regulació de major concreció que el faci possible.

Una de les demandes que els ciutadans adrecen més sovint a les administracions és que siguin eficaces. Recordem que per aconseguir-ho les lleis atorguen a les administracions el privilegi que els seus actes siguin immediatament executius i la possibilitat d'executar-los forçosament. Aquestes facultats, sovint, no són utilitzades en diversos àmbits. L'Informe fa referència a la timidesa de les adminis-

tracions en alguns sectors de l'actuació pública, com són, per exemple, el de les obres imposades als propietaris d'habitatges per tal de garantir-ne la seguretat i la salubritat, que sovint són inexecutades; el de les infraccions urbanístiques, consistents en construccions contràries al planejament que acaben consolidant-se, i el de les molèsties ocasionades per les activitats classificades, que romanen, malgrat les denúncies dels qui les pateixen. En els tres supòsits, el ciutadà, que ha confiat en l'Administració per tal de ser emparat en els seus drets, veu frustrades les seves legítimes pretensions.

No seria just traslladar una imatge absoluta d'ineficàcia de l'actuació administrativa, però cal estar alerta davant la inexecució de mesures legalment adoptades, amb vista a restablir les previsions de l'ordenament jurídic, el respecte del qual és, en definitiva, fonament de la pau i de la convivència social.

En l'apartat dedicat al medi ambient, es destaquen les mancances de la intervenció pública en matèria de sorolls. Ens ha semblat que la legislació és clarament insuficient i que l'aplicació efectiva de les normes a què ens hem referit fa uns moments no sempre s'efectua amb el rigor que seria desitjable.

En relació amb l'habitatge, tornem a referir-nos a les patologies estructurals dels edificis: aluminosi, piritosi, etcètera. Aquests greus defectes estructurals d'una important part d'habitatges del nostre país han estat abordats durant l'any 1992, amb un conjunt de mesures dutes a terme pel Govern de la Generalitat i per diversos ajuntaments. Al costat de la valoració globalment favorable que es mereixen aquestes mesures que es comenten en l'Informe, també volem assenyalar que ens sembla que s'hauria d'agilitar la formalització de plans d'inspecció i de reforma d'habitatges de protecció oficial afectats de patologies estructurals i que cal dedicar una especial atenció als supòsits de nova construcció d'edificis enderrocats per raons de seguretat.

Els ciutadans, la majoria pensionistes, que veuen reduïda la propietat del seu pis a un coeficient de participació en el valor del sòl, es troben al carrer i víctimes d'una allau de despeses desproporcionades per llurs possibilitats econòmiques, la qual cosa exigeix una resposta immediata dels poders públics.

En el capítol dedicat a l'àmbit tributari, comentem la tensió existent entre unes necessitats financeres, creixents, de les administracions públiques i la pressió fiscal, també creixent, sovint no ben acceptada pels ciutadans. Aquest constitueix un dels reptes, per als poders públics, més difícils de respondre en el moment present.

Senyores diputades, senyors diputats, permetin-me que els expressi aquí la meua preocupació, la del Síndic, davant dels nous conflictes que això pot ocasionar en el futur immediat. La percepció que tenim de l'estat d'opinió de la ciutadania, arran de les queixes que rebem sobre aquest assumpte, ens fa insistir en la necessitat d'explicar als ciutadans la despesa pública i les raons que aconsellen l'exacció de qualsevol nou ingrés públic i de tot increment significatiu de la pressió fiscal.

Tot continuant amb el capítol dedicat als tributs, hem recordat que, arran de les queixes rebudes durant l'any 1992, el Síndic va estudiar el procediment executiu per realitzar els crèdits a favor de l'Administració, que s'articula en bona mesura a través de l'embargament de comptes corrents. Les conclusions a les quals va arribar quant a l'embargament de comptes corrents i que hem reiterat davant nous conflictes endegats l'any 1993 han estat, en síntesi, que, atès que aquesta és una mesura molt greu d'afecció del patrimoni dels ciutadans, cal extremar el rigor en complir els requisits que les lleis estableixen en garantia dels seus drets —notificacions, comprovació de dades, etcètera. En aquest sentit, s'ha destacat que l'embargament indirecte del sou o de la pensió ingressats en un compte corrent que no excedeixin del salari mínim interprofessional està prohibit pel nostre ordenament.

Les observacions efectuades en relació amb aquesta problemàtica van ser posades de manifest no sols a les administracions de Catalunya, que el Síndic està habilitat a supervisar, sinó que també es va demanar al Defensor del Poble que les traslladés a l'Administració de l'Estat. En aquests moments podem informar que l'Agència Estatal d'Administració Tributària, del Ministeri d'Economia i Hisenda, s'ha compromès a dictar instruccions en el sentit que el Síndic propugnava.

En l'Informe de 1991 es va analitzar amb deteniment la problemàtica dels ingressos públics que graviten sobre el consum de l'aigua; l'any 1992, hem entès que s'ha avançat poc en l'apropament de les parts enfrontades i ja, en les últimes setmanes, s'ha acceptat la sol·licitud de la plataforma d'entitats que agrupa bona part dels opositors a l'augment del rebut de l'aigua, per fer de mitjancer davant les administracions competents.

Permetin-me, senyores diputades i senyors diputats, que aprofiti aquest cas d'actualitat per recordar que el Síndic, un cop ha fixat una posició sobre un assumpte determinat, sols pot reiterar-la i, en el seu cas, intentar una mediació, tal com es fa en el supòsit comentat.

A l'àrea de sanitat es destaca la lenta, encara que progressiva, implantació de la reforma de l'atenció primària i el poc avenç en matèria d'atenció psiquiàtrica. Entenem que aquesta última és una de les mancances importants del nostre sistema sanitari i que afecta un dels grups més febles de tota la societat. És per això que insistim que cal fer efectiva la integració de la salut mental en el sistema sanitari català i resoldre definitivament les transferències de serveis entre les diverses administracions.

L'acció de la societat davant les malalties psiquiàtriques requereix, a més, la coordinació entre els serveis sanitaris i els socials per tal de donar resposta a la triple dimensió d'atenció psico-social, de teràpia d'ocupació laboral i la d'allotjament. L'atenció psiquiàtrica tornem a considerar-la en l'apartat dedicat als ciutadans privats de llibertat per posar de manifest que també és un dels dèficits del nostre sistema penitenciari.

El capítol de l'Informe dedicat a la sanitat fa referència també a mesures com ara la cirurgia sense ingrés, que s'ha

consolidat com un mitjà per reduir les esperes als hospitals catalans i que, a la vegada, possibilita la contenció de la despesa, element aquest força important davant el cost creixent del sistema sanitari i la limitació dels recursos disponibles.

Una bona atenció als usuaris del sistema sanitari passa també per la millora de les condicions laborals del personal que hi treballa. A l'apartat d'administració general es comenta l'actuació davant la queixa presentada per un nombre col·lectiu de personal mèdic en relació amb la problemàtica de les guàrdies hospitalàries, que va concloure amb una recomanació al conseller de Sanitat que es regulés el sistema dels torns dels metges d'hospitals. Com a conseqüència d'aquesta recomanació, s'ha constituït pel Departament de Sanitat la Comissió tècnica de treball sobre guàrdies mèdiques.

En l'apartat dedicat a consum es fan un seguit de reflexions sobre l'eficàcia de la protecció dels consumidors i usuaris i sobre el control que l'Administració titular d'un servei ha d'exercir sobre l'entitat pública o privada que el gestiona. Les conclusions a què s'arriba es poden sintetitzar en la necessitat d'adaptar algunes normes sectorials al principi constitucional de protecció dels consumidors i usuaris per normes com ara l'Estatut del consumidor, aprovat fa dos mesos per aquest Parlament. En definitiva, es tracta que un cop proclamats els drets dels consumidors millori l'eficàcia dels procediments per fer-los efectius.

Els dos temes als quals es dedica la major part de la secció de treball i pensions són les prestacions socials i la garantia de la suficiència econòmica dels ciutadans, d'una banda, i la creació d'ocupació, la formació i la protecció per desocupació, d'una altra. El règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans, que ha de garantir l'assistència i les prestacions socials suficients en les situacions de necessitat, es veu afectat per una conjuntura econòmica desfavorable. L'Informe insta a mantenir l'increment de les pensions més baixes en proporció major que les més altes i en percentatges superiors a l'augment del salari mínim interprofessional i a continuar l'acció homogeneïtzadora dels diferents règims del sistema.

En relació amb la situació d'atur, s'insisteix en la necessitat de potenciar la formació ocupacional i la formació professional amb la implicació de les empreses com a solució més eficaç. Cal no perdre de vista que un eventual fracàs del sistema públic de Seguretat Social es traduiria immediatament en un augment de la població marginada, cosa que cal evitar per tots els mitjans a l'abast.

La marginació, que rarament es queixa, perquè fins i tot ha perdut l'esma per fer-ho, és objecte de consideració novament. Indubtablement, s'han fet passes en el sentit adequat per combatre socialment i mitjançant l'ús dels recursos públics allò que és un problema de tota la societat, però cal fer avinents les mancances d'aquesta resposta social. Hem considerat que calia ressaltar dues situacions: els desnonaments de pensionistes, com a resultat de l'escassetat d'habitatges de preu assequible i de la poca quantia de moltes

pensions de jubilació i, evidentment, de la totalitat de les pensions no contributives, que d'altra banda van significar un progrés substancial en la universalització del sistema de Seguretat Social. La situació dels drogodependents i del seu entorn familiar: en aquest últim camp, on es plantegen situacions de gravetat externa, hem de fer una crida a una major col·laboració entre les administracions i a una resposta solidària de la societat sencera.

En relació amb els menors, destaquem la necessitat d'aprovar una llei bàsica de protecció de la infància. Atendre les competències encomanades en matèria de protecció de menors requereix, entre altres coses, evitar la descoordinació i la duplicitat de serveis i optimitzar l'ús dels recursos existents. En aquest sentit, hem indicat que caldrà buscar una solució imaginativa que resolgui la incipient massificació dels centres dependents del Departament de Benestar Social, tenint en compte, per exemple, l'actual esponjament dels centres dependents del Departament de Justícia. També assenyalarem la conveniència d'incrementar la dotació de jutjats que s'ocupen de la tramitació dels expedients d'adopció i posem de manifest les insuficiències de la regulació jurídica quant a l'adopció internacional, on cal passar d'una situació on cada estat organitza unilateralment el reconeixement de les adopcions realitzades a l'estranger, a una normativa internacional comuna.

En referir-me a la situació de desocupació feia esment a la formació com la millor solució per superar-la. Doncs bé, davant una nova reforma educativa, la transcendència de la qual afecta tota la societat que es juga les seves possibilitats de futur, ens assalta la preocupació que una vegada més no es pugui dur a terme per manca de recursos econòmics. És per això que es demana un major esforç de les administracions en aquest àmbit tan important.

Pel que fa a la normalització lingüística, recordem que encara es produeixen situacions de vulneració i de desconeixement dels drets lingüístics dels ciutadans en l'àmbit de l'Administració perifèrica de l'Estat a Catalunya.

La secció de Justícia s'ocupa amb una certa extensió de la Llei 10/1992, del 30 d'abril, de mesures urgents de reforma processal, una de les innovacions de la qual —els anomenats judicis ràpids— és objecte de comentari. Les mesures amb vista a fer augmentar la celeritat de la justícia les aplaudim, que no impedeix que posem de manifest problemes en la seva posada en marxa.

En el món penitenciari, que com vostès saben i coneixen té una especial complexitat, ens referim als progressos en l'assistència sanitària. També fem esment de la necessitat de potenciar els serveis socials penitenciaris amb l'objecte que les persones dependents econòmicament dels interns no es vegin abocades a la indigència o la delinqüència com a conseqüència de la condemna del cap de família.

Els fets darrerament comesos per reclusos amb permisos penitenciaris han exasperat la consciència social fins a extrems insospitats, que posen en perill fites assolides després de molts anys de lluita. S'ha tornat a parlar de pena de mort i alguns sectors socials han reclamat amb vehemència un

enduriment de la situació penitenciària. Davant d'això, hem cregut que calia que la institució fes pública la seva posició. Entenem que la concessió o la denegació d'un permís ha de ser sempre conseqüència d'un previ i rigorós procés de seguiment personalitzat dels interns i en la mesura que no sigui així cal revisar el procediment d'atorgament, però cal fugir de la negativa sistemàtica dels permisos als reclusos o de l'enduriment generalitzat dels requisits per poder-los obtenir, que impediria l'efectivitat de la política de reinserció.

Amb aquestes reflexions, senyores i senyors diputats, sobre els ciutadans privats de llibertat, finalitzo el repàs de les conclusions a què la institució ha arribat, fruit de la seva activitat durant l'any 1992.

I, per acabar, uns mots sobre el llibre segon i una reflexió final. Com abans els he dit, senyores i senyors diputats, el llibre segon de l'Informe recull les conclusions a què va arribar la institució durant el segon mandat del síndic Rahola i que publiquen els informes dels anys 1989, 1990 i 1991. De la seva lectura retrospectiva, se'n segueix que romanen situacions que la institució ha denunciat durant aquests anys, si bé es pot afirmar que s'ha progressat en la mesura que l'Administració ha corregit greuges i situacions que en generaven.

En definitiva, cal prosseguir la millora dels estàndards d'eficàcia de les nostres administracions públiques, cosa que, encara que no exempta de dificultat, és perfectament possible. Des de la institució del Síndic de Greuges prosseguirem, jo i tot el meu equip —i espero que amb l'ajut de tots vostès, senyores diputades i senyors diputats—, la tasca que per mandat del nostre Estatut d'autonomia tenim encomanada, de defensar la dignitat de la persona i els drets inviolables que li són inherents.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Cañellas. A continuació, un cop realitzada la presentació de l'Informe, un representant o una representant de cadascun dels grups pot formular, per un període no superior de deu minuts, preguntes o demanar aclariments.

En primer lloc, té la paraula la senyora Maria Dolors Montserrat, en representació del Grup Popular.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Agrair a l'honorable síndic i a tot el seu equip el treball que s'ha efectuat aquest any passat 1992 i el que estan fent en aquests moments. Participo de les paraules que l'honorable síndic senyor Cañellas ha fet i ha adreçat a l'honorable síndic senyor Rahola. Crec que —tal com ell ha dit— és un fidel reflex, aquestes conclusions, el llibre, el resum de 1992, una fidelitat del tarannà del treball que ell, conjuntament amb el seu equip, venia realitzant i portant a terme. Per tant, li agraeixo moltíssim les paraules que vostè ha fet al començament.

Crec que val la pena destacar el resum des de 1989 de totes les conclusions fins al 1992, perquè ha anat molt bé a tall de recordatori de totes aquelles qüestions que l'Administració —com molt bé ha dit vostè— ha anat rectificant i totes

aquelles que encara cal molt de treball perquè es vagin portant a terme. Jo li voldria dir que són molt significatives aquestes 2.492 actuacions, crec que demostren l'arrel que la institució del Síndic de Greuges cada vegada més té en la nostra pròpia ciutadania, i a la vegada també ens demostra que cada vegada més el mateix ciutadà va tenint molts problemes i que aquests problemes vénen donats per la mateixa Administració.

Dintre de totes aquestes del 92, més que jo fer una conclusió o una anàlisi profunda, que potser vindrà més donada el dia del Ple, jo li voldria fer algunes preguntes, coses que m'han quedat una mica per saber quin ha estat el camí que vostès han acabat de realitzar.

Han entrat moltes preocupacions, moltes queixes sobre el tema dels embargaments –tal com molt bé vostè ha dit–, doncs, aquesta preocupació dels ciutadans que se'ls embarguen els comptes corrents, on els va a parar la nòmina o fins i tot les seves pensions, les pensions de l'atur. Veiem també com cada vegada més han anat creixent, degut al Codi de circulació, l'import de les sancions; jo no m'hi poso, si són moltes o són poques, però la veritat sigui dita que han anat creixent moltíssim, i evidentment això fa anar molt malament el ciutadà, com vostè ha dit.

Voldria saber quin ha estat el seu missatge dirigit cap a l'Administració i cap a quines administracions: l'Administració local o bé l'Administració local via la Diputació, que és la recaptadora d'impostos, dja que són les que embarguen, els municipis i d'altres, i les que provenen fins i tot d'Hisenda, de no haver pagat les sancions de trànsit. Quines han estat les gestions per part de la Sindicatura cap a aquestes administracions?

Hi ha un tema molt important, que és el tema –com vostè ens ha dit– de la salut mental. Crec que aquest tema de la salut mental ha quedat..., no ho sé, potser per part d'alguns grups no, però jo crec que ha faltat una manca d'anar més al darrere perquè es rebí i s'imparteixi aquesta salut a aquests ciutadans que en definitiva pateixen una malaltia, que també tenen, o n'hi ha que estan en llocs tancats. Quin és el servei que reben? Estem molt preocupats, és una manca. Quina ha estat la seva gestió puntual sobre aquest tema?

I després, la consulta diària a nosaltres ens ha agradat moltíssim, perquè reflecteix dia a dia la preocupació del ciutadà. I vostè fa, dintre de les conclusions que ens posa a la consulta diària, ens diu que en aquest sentit vostè recomanaria que les diferents administracions tinguessin un servei d'informació al ciutadà on es pogués dirigir directament, a fi d'evitar la sensació d'incertesa i un llarg peregrinar per diversos organismes.

Com vostè molt bé sap, a Catalunya crec que són pocs, però ja hi han alguns municipis –i fins i tot una vegada li ho vaig dir personalment– que han creat la figura del síndic de greuges però a nivell municipal. Jo voldria saber, honorable síndic, què en pensa vostè, què en pensa la Sindicatura d'aquests síndics que a nivell municipal han anat sorgint –en aquest cas, per exemple, a la meua comarca en tenim un, que és el síndic de greuges per Vilafranca del Penedès–;

quins tipus de relació aquest síndic amb la Sindicatura té. I, fins i tot, com ho veu i si vostè creu que creant-se aquestes figures de síndic a nivell municipal això comportarà una millora envers les mateixes administracions, en aquest cas, les locals.

No ho sé..., potser m'he deixat alguna cosa. Com que tindrem temps després per fer alguna pregunta en l'espai de..., que s'acabarà, doncs, potser ho afegiria.

Per la meua part res més i moltes gràcies, i agrair-li a vostè i a tot el seu equip la col·laboració.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Montserrat. A continuació, i en representació del Grup d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Magda Oranich.

La Sra. ORANICH: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, donar-los la benvinguda, bé que no és la primera vegada que vénen aquí al Parlament. Voldria dir-li i felicitar l'honorable síndic i tot el seu equip per l'Informe que ens han presentat en el Parlament, que és un informe en la línia dels anteriors que havia fet aquesta institució que és tan important per al poble de Catalunya. Lamentar –com ja s'ha fet des d'aquí– que l'anterior síndic i el seu equip no hagin pogut venir a presentar-lo; però jo crec que ens hem, tots, de felicitar que, malgrat tot, aquesta institució segueixi preocupant-se per aquests problemes tan importants dels ciutadans de Catalunya.

Una vegada dit això, voldria fer una anàlisi molt curta dels temes que més ens han interessat de les seves queixes. Voldria dir que ens han interessat quasi tots, i algunes preguntes concretes respecte a alguns dels punts –com deia la il·lustre diputada senyora Montserrat que ha parlat abans que jo–..., potser l'informe més exhaustiu ja el faríem el dia del plenari, i potser avui voldríem saber algunes qüestions.

Hi ha un tema que ens ha interessat moltíssim, honorable síndic, i que és el tema, que també és de caràcter recurrent, perquè quasi cada any l'Informe en parla, que és el tema de l'objecció de consciència. Jo també..., n'estem especialment satisfets que parli de la Proposició de llei presentada per aquesta cambra al Congrés dels Diputats espanyol. Es va presentar, es va defensar allà per tres diputats d'aquesta cambra –entre ells jo mateixa–, i entenem i també voldríem preguntar-li si realment el síndic pot fer algunes gestions més en el que ell mateix ja ha fet menció, és a dir, el temps que transcorre des que se sol·licita la prestació substitutòria fins al moment d'incorporar-se. Perquè entenem que aquest és un greuge comparatiu molt greu per a quantitat de nois que volen fer..., no volen anar al servei militar perquè les seves conviccions pacifistes o d'altra mena els ho prohibeixen i, en canvi, tenen aquí un càstig, un càstig que ja és pel doble de temps, però també un càstig perquè no es poden incorporar a la seva feina.

I en moltes de les altres qüestions..., heu fet menció al tema també de l'embargament, del tema de les multes. Nosaltres, des del Grup, voldríem recordar que aquest és un tema que potser pot donar peu a bastant demagògia, però que el síndic té l'obligació, evidentment, de comprovar que en tots moments es compleixi estrictament la Llei d'enjudiciament

civil i totes les altres lleis que tenen..., hi ha un ordre de prelación quant als embargaments i que sabem i ens consta que hi ha hagut embargaments a gent que cobra unes pensions que la Llei... —com molt bé sap el síndic, jurista qualificat de fa molts anys—, són inembargables segons els més elementals principis legals. Aquest és un punt que entenem que és important.

Hi ha un tema referent al problema dels immigrants estrangers, que després també se'n fa menció en un altre punt. Parlem de respectar..., i ho diu el síndic, que voldria dir que, pràcticament en totes les consideracions que fa hi estem d'acord, però hi ha algun dels punts, pel que fa a evitar tot el que serien els brots de racisme o de xenofòbia, en què fa menció de respectar els seus costums. I sap el síndic molt bé..., i aquesta és una pregunta que li voldria fer i que l'illustre diputat que presideix, que tenim l'honor de tenir de president en aquesta Comissió, ja va fer oralment al conseller, i que és un tema que conjuntament treballem i hi tenim molt d'interès, quant a les agressions i mutilacions sexuals a les nenes d'origen africà, que se'ls practica, i que a vegades hi ha una certa comprensió pel fet que es comprenen els seus costums, però que per nosaltres no representen més que una mutilació en el cos d'aquestes nenes. Que aquest és un problema que entenem, senyor síndic, que es plantejarà més, perquè altres països d'Europa que tenen ja més immigració se l'han plantejat. I voldríem saber també en aquest tema quin és el parer del síndic, que des del primer dia, a més, ens va dir ja a la presentació que s'ocuparia del tema, molt especialment pel que fa a la subtil discriminació que a vegades tenen les dones en aquest país.

Voldríem seguir també molts dels altres punts. Heu fet molt especial menció —i també hi estaríem d'acord— al tema de l'habitatge que en aquests moments ens presenta, quant a totes les deficiències estructurals, hi estaríem molt d'acord, en com l'heu plantejat.

També en el tema de la qüestió tributària, i molt especialment felicitar-vos pel tema del rebut de l'aigua, perquè aquest és un tema que a nivell de la població preocupa molt.

També, en el tema sanitari heu fet menció de tot el que suposa la sida i la salut mental, que són dos problemes greus de la sanitat a Catalunya; i heu fet menció també a una moció aprovada pel Parlament de Catalunya quant al tema de salut mental, moció que va ser presentada, justament, pel Grup que jo represento en aquests moments aquí. I, per tant, entenem que s'ha d'anar bastant més endavant en aquest punt.

També entenem que és important tot el tema del consum i dels menors.

I anant a menors, hi ha també una pregunta que voldria fer. Heu fet menció, honorable síndic, d'un problema que ens trobem també habitualment, que és la creació de més jutjats per atendre les adopcions. Quines gestions pensa fer el síndic en aquest problema? Entenem que són absolutament insuficients les dotacions judicials en aquest punt i que l'endarreriment judicial —i en parreu també; ja en parlarem per acabar— representa un atemptat als drets humans, sem-

pre, però en el tema dels menors potser és encara un tema més greu, que hi ha menors que estan en unes situacions d'inseguretat justament perquè els jutjats en aquest tema no ens funcionen.

Hi ha un apartat, l'apartat de la llengua; se li ha fet ja menció també especial per part del síndic. Ja pot ser —i hi estaríem d'acord— una..., podem mirar amb més optimisme l'ensenyament escolar. Però en l'ensenyament universitari també l'any passat se'n va parlar molt; encara estem molt lluny d'arribar a una situació bona i el tema del districte compartit és un tema que portarà bastants problemes quant a la llengua.

Però hi ha aquest punt de què feu menció especial, que és el tema de la justícia. Us referiu especialment —i així en vam parlar, i a preguntes d'aquesta mateixa diputada, l'any passat, l'honorable síndic ens va contestar— al que ha suposat per a la justícia el tema de les mesures urgents, és a dir, la Llei d'abril de l'any passat, no?, de 1992. Cert és que hi estem d'acord i tots els juristes i el síndic sembla també que està d'acord en aquesta qüestió; és un tema que s'ha d'alleugerir: l'Administració de justícia. Però aquí explicava unes queixes que nosaltres ja vam anunciar que hi serien, unes queixes que entenem que bé que se'ns va dir..., per part del nostre Grup i d'altres dos grups de la cambra, vam presentar..., fins i tot, intentar presentar recurs d'inconstitucionalitat justament per les queixes a què l'honorable síndic fa menció aquí, que serien, entre d'altres, la no-assistència dels fiscals a determinats judicis de faltes.

Jo també voldria fer una pregunta en aquest sentit: quina missió..., què pot fer el síndic en aquest sentit, si s'ha entrevistat també amb el fiscal en cap perquè això no passi mai... Tenim constància que això passa en ocasions; bé que són temes menors, no ho són, de menors, a la vida quotidiana de les persones, i pot representar una greu indefensió en aquesta qüestió perquè la Llei preveu —que entenem, i com a jurista vull dir que és inconstitucional, però en tot cas la Llei així ho preveu— que el fiscal no assisteixi de vegades com a acusació. Aquest és un tema que s'ha plantejat; voldria saber si han tingut moltes queixes en aquest sentit; sé que n'hi ha en altres organismes de la Generalitat en aquest sentit. I també voldria preguntar-vos, especialment, què es fa en aquest tema.

També heu fet menció del tema de les presons. Estaríem d'acord que hi ha hagut una certa millora en el tema sanitari, però que cal anar més lluny, i ja que feu també menció, al llarg de l'informe, del tema dels menors, si s'ha previst també alguna mesura especial per als menors en el tema de presons o què en pensa l'honorable síndic quant a la minoria d'edat penal; si no estaria també d'acord —que l'any passat se'n va parlar— que els menors entre setze i divuit anys no ingressessin a les presons, és a dir, que tinguessin un tractament especial. I, també, quin tractament o quina situació especial tindrien els menors, els nens molt petits que estan amb les seves mares a les presons; si ha tingut alguna queixa el síndic en aquest sentit, darrerament; o pensa que han de tenir, també, unes condicions especials a les presons.

Bé, penso que hem fet un repàs..., felicitar novament pel tema... S'ha donat la trista situació per haver de fer, per part de l'honorable síndic, un resum d'una feina que va fer el seu honorable predecessor; però, malgrat tot, felicitar-los, a ell i al seu equip, i constatar, una vegada més, que aquesta és una institució molt important al nostre país.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich. A continuació i en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Gràcies, senyor president. Voldria iniciar la meua intervenció amb l'agraïment del Grup Parlamentari d'Esquerra i la felicitació a l'actual síndic i al seu equip, així com a l'anterior síndic, malauradament ja traspasat, i al seu equip, i també al senyor Elies Rogent, que va assumir interinament –com ja s'ha dit– les competències de síndic durant un període de temps de transició d'un parell de mesos.

Nosaltres hem llegit amb molta atenció aquest Informe –informe que la veritat és que no costa gaire de llegir amb atenció perquè està perfectament estructurat i té unes dades estadístiques que faciliten molt la tasca– i hem trobat molts, molts elements per preguntar; no és estrany tampoc, perquè el nostre Grup Parlamentari té una especial sensibilitat pel que fa a aquesta institució, ja que, com surt en una de les queixes d'aquest mateix Informe, sovint es converteix en l'última esperança dels ciutadans. Però, és clar, obligadament, doncs, haurem de fer un resum i una compressió i entràrem en alguns dels temes que ens han semblat més assenyalables.

Jo voldria començar pel de les sancions de trànsit, que realment aquí vostès han escrit una cosa que és una perla i que m'agradaria reproduir, diu: «les sancions de trànsit no són un mitjà recaptatori més d'ingressos municipals, sinó la conseqüència de la comissió d'un acte il·lícit i que en dret administratiu sancionador regeixen els mateixos principis que en dret penal». Això que ens sembla –com ja he dit– una perla extraordinària..., voldria també tenir coneixement sobre en quin percentatge de les queixes que es van produir hi havia raó de part del demandant, ja que sovint quan toca pagar també és cert que es fa de més i de menys. I això és una pràctica gairebé habitual en la nostra societat.

També ens ha cridat especialment l'atenció –i estem molt contents que s'hagi recollit– tot el que està relacionat amb política de l'habitatge, tant en el tema de patologies, que és un tema que aquí al Parlament, doncs, ja s'ha dut i que el nostre Grup mateix ha dut algunes vegades relacionat amb el tema de la carbonatosi, però que també existeix, el més famós és el de l'aluminosi, doncs, voldríem tenir coneixement, si és possible, de quina és la quantificació d'aquestes demandes que s'han fet per estructuracions o deficiències patològiques de l'habitatge.

I també en la línia del que defensa la mateixa Constitució del dret a un habitatge digne, voldríem tenir coneixement de, en el moment actual, quin és aquest pols que hi ha entre

el mercat i la demanda dels habitatges, ja que sembla ser que en el tema de l'habitatge la llei de mercat no és compleix; és a dir, generalment es diu que ve regulat per l'oferta i per la demanda, però la realitat és que hi ha oferta i hi ha demanda, i alguna cosa que no acaba d'encaixar perquè hi ha molts pisos per vendre i hi ha moltes persones que volen o llogar o comprar un pis i no poden.

Voldríem incidir també –i això no serviria per passar al tema més general de tot el que són qüestions ambientals i qualitat de vida– sobre el tema del soroll, que el trobem molt encertat; el trobem molt encertat no només pel fet de demanar una legislació que cobreixi tot el nostre territori, sinó quan es diu que sovint no es compleix, aquesta legislació que existeix de caire municipal. He estat mirant les actuacions que hi havia; dintre les actuacions i després de consum, on n'hi ha més és en temes relacionat amb medi ambient i qualitat de vida. I si fóra possible que es fes una explicació, o es detallés una mica en quins elements hi ha més queixes en el tema relacionat de medi ambient i qualitat de vida, doncs, també els ho agrairíem.

En el mateix sentit, també agrairíem tenir coneixement de si les queixes que s'han produït sobre normalització lingüística han davallat d'una manera important perquè s'han produït menys queixes o perquè, fruit de l'èmfasi que es va posar en darrers anys, s'ha preferit fer diguem que un cap-màs.

El segon llibre el trobem d'un especial interès, igual que tots els temes d'immigració, i en el segon llibre trobem a faltar el que és la figura de l'*ombudsman*, que s'adeqüi una mica més a l'esperit que s'expressa a Maastricht i el que podria ser la interrelació entre el capítol I i l'article 103 de la Constitució, que aniria més en el sentit de l'assumpció de la defensa dels drets humans, però no només des del seu vessant tradicional, sinó també des del control de les administracions, del que s'anomena, diguem, *bad administration*, no?, en el sentit que l'Administració té cada vegada més assumit i és la representant de molts dels drets humans, del que genèricament coneixem com a drets humans. I voldríem també saber quina és la tendència que es voldria prendre en relació amb aquesta formulació que –com ja he dit– surt reflectida en el Tractat de Maastricht i que amb la Constitució actual permetria també un bon joc. Jo, finalment, li faria una última pregunta, que és una mica difícil de contestar, però que jo tinc una especial curiositat per saber-ho. Sovint, en els informes del Síndic es van repetint el tipus de queixes, i es diu que s'ha expressat, doncs, aquesta inquietud –en el tema que sigui– a l'Administració. I l'any següent torna a sortir, i l'any següent torna a sortir, i, aleshores, diguem-ne, d'aquesta repetitivitat, davant d'aquesta repetitivitat d'anar transmetent a l'Administració el que és un problema que no s'acaba de solucionar, voldria saber, doncs, quins són els elements que han de..., que la institució del Síndic fa servir per, a poc a poc, poder anar convencent l'Administració perquè els vagi assumint i que no vagin repetint-se quotidianament, sinó que serveixin realment per poder, doncs, anar solucionant aquest tipus de dificultats.

I no voldria acabar sense agrair novament l'Informe que s'ha produït i que ha estat adreçat aquí al Parlament per part del Síndic, que ens sembla un pols del país real, no tergiversat i molt fidel, de la quotidianitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. En representació del Grup Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ I ALFONSO: Moltes gràcies, senyor president. Senyor síndic, el nostre Grup també voldria començar aquesta intervenció recordant la figura de l'anterior síndic, el senyor Rahola, la seva tasca, realitzada durant aquests anys en el si d'aquesta Comissió i al servei de les funcions que en el seu moment li va mandat el Parlament de Catalunya, i de tot el seu equip. I és evident que també aprofitem per donar-li la benvinguda en aquesta primera reunió de la Comissió, on vostè ens exposa l'Informe de l'any 92. Nosaltres estem convençuts que en aquesta nova etapa el Síndic seguirà fent la feina que en aquests darrers anys ha fet, que és al servei dels ciutadans, per defensar les llibertats d'aquests ciutadans i els seus drets davant de l'Administració.

Nosaltres, evidentment, fem una valoració global, del que és el seu Informe, positiva. De totes maneres, serà en el debat que hi haurà en el Ple on exposarem tots els punts que a nosaltres en aquests moments ens preocupen i l'opinió que tenim al voltant d'aquest Informe. Avui ho aprofitarem, d'acord amb el que fixa la llei, el Reglament, per fer les preguntes de rigor en el seu Informe, seguint una mica l'esquema que ens ha presentat.

El primer punt que voldríem abordar és el que fa referència a la immigració estrangera. No hi ha dubte que en els darrers anys s'ha configurat per primera vegada algun tipus de política al voltant de la immigració; en primer lloc, va ser el procés de regularització i, darrerament, el que són les polítiques de quotes o de «cupos». Nosaltres, en aquests dos aspectes, voldríem conèixer quina és la seva opinió sobre aquesta política de quotes. I, després, si realment hi ha hagut avenços importants en el que són les polítiques d'immigració a partir de la regularització que hi ha hagut en aquests darrers anys. El tercer aspecte que voldríem abordar en aquesta qüestió de la immigració estrangera faria referència al que han estat, desgraciadament en els darrers mesos i els darrers anys, els brots de racisme; si hi ha hagut actuacions d'ofici per part del síndic i de la Sindicatura en aquesta qüestió al nostre país, i, realment, si hi han hagut algunes actuacions d'ofici, quins han estat els casos concrets.

Segon aspecte que voldríem abordar és el que fa referència a l'habitatge. Nosaltres estem d'acord amb la valoració que es fa globalment del que significa..., de preocupació dels ciutadans de les patologies estructurals –fonamentalment l'aluminosi–, però voldríem conèixer dues qüestions. Una és, realment, quina és la seva opinió de les actuacions que hem tingut les administracions, fonamentalment la de la Generalitat, respecte a la problemàtica de l'aluminosi; realment, si les actuacions han estat prou assenyades, si real-

ment hi ha hagut per part dels ciutadans l'atenció que requereixen casos que són greus. I, després, si, tal com s'assenyala en l'Informe –es parla del cas del Turó de la Peira–, si l'actuació que sembla desprendre's de l'Informe –positiva, finalment, en tot aquest afer– també s'ha realitzat en altres indrets de Catalunya on hi han, realment, problemàtiques també importants al voltant de les patologies estructurals. El tercer aspecte que voldríem abordar respecte a l'habitatge és el que fa referència als habitatges de promoció pública; en concret, si per part del Síndic i del treball que s'ha fet al voltant de l'Informe considera que en aquests moments hi han suficients habitatges de promoció pública per respondre a la demanda dels ciutadans de Catalunya.

El tercer bloc és el que fa referència al medi ambient. En els aspectes que consten en l'Informe diríem que globalment hi estem d'acord, en els aspectes que es concreten. De totes maneres, nosaltres voldríem conèixer algunes qüestions, perquè tenim la sensació que, sens dubte, el medi ambient incideix cada vegada més en la qualitat de vida dels ciutadans, o almenys aquesta és la percepció que tenen els ciutadans, o la sensibilitat. Aleshores, també voldríem conèixer aquí si hi ha hagut actuacions d'ofici, i després en aspectes que, des del punt de vista del nostre Grup, creiem que preocupen els ciutadans –des de la protecció dels espais naturals, la protecció de la costa, dels residus, la contaminació dels rius...–, si realment han arribat queixes. És evident que hi ha una valoració global de les queixes que han arribat, però amb l'Informe no hem pogut, almenys no hem sabut veure aquests aspectes més concrets que incideixen –ho torno a repetir– molt directament en el que és el medi ambient i la qualitat de vida dels ciutadans.

Entraríem en un altre bloc, que és el que fa referència a la sanitat. Aquí nosaltres voldríem conèixer tres aspectes molt puntuals. Un seria que se'ns pogués explicar i desenvolupar una part de l'Informe, en la qual es diu que manca coordinació i col·laboració entre les administracions públiques i l'òrgan tècnic de drogodependències; conèixer, realment, què volen dir amb això. En segon lloc, si realment l'aspecte de les llistes d'espera, que afecten molt directament la qualitat de la sanitat dels ciutadans –fonamentalment de la sanitat pública–, ha millorat en aquest darrer Informe. I el mateix respecte a la implantació dels equips d'atenció primària, que vostès desenvolupen també aquest any, l'any passat, en el seu Informe, si realment en aquest darrer any hi ha hagut avenços importants en aquesta qüestió.

Respecte a la política de menors, hem de dir que hi ha una coincidència bastant important amb l'Informe, en tant que s'especifica la necessitat de millorar i ampliar el que seria una política de menors global. De totes maneres, sí que voldríem plantejar almenys dues qüestions. Una seria una qüestió que aquest Parlament va modificar amb la Llei del Síndic de Greuges, que és la possibilitat que el síndic tingui un adjunt per als temes de menors; conèixer quina és la seva opinió, en la mesura que aquesta va ser una modificació de la Llei feta unànimement per aquest Parlament i exposada ja

reiteradament. Per tant, voldríem conèixer si en aquesta nova etapa s'avançarà en aquesta qüestió de l'adjunt del síndic de Greuges per a temes de menors. I, després, en el que serien les polítiques integrals d'infància, si realment la seva opinió és la necessitat que la dispersió de competències que en aquests moments es donen entre dos departaments de la Generalitat, entre Benestar Social i Justícia, és un model favorable a poder portar polítiques integrals o, realment, hauríem d'anar més a una sola direcció general per als temes de menors o de la infància.

Finalment, nosaltres entràriem en els aspectes que fan referència al món penitenciari; sens dubte, sempre és una part important en l'Informe del Síndic de Greuges; fins i tot algun any hi ha hagut un llibre especial en aquestes qüestions. Nosaltres no som tan optimistes com en algun moment sembla desprendre's de la visió de l'Informe —encara que reconeixem que en els darrers anys hi ha hagut avenços importants quant a la massificació dels centres penitenciaris a Catalunya—, però, de totes maneres, sí que voldríem plantejar algunes qüestions. En primer lloc, la seva opinió sobre la situació de la Model quant a massificació; és una qüestió que preocupa el nostre Grup. En segon lloc, la situació de les dones amb fills a les presons catalanes; realment creiem que no és una situació satisfactòria i voldríem conèixer si s'han fet gestions i quina és la seva opinió. Després, el que seria el treball penitenciari; si realment en aquests moments hi ha suficient treball penitenciari per acomplir un dels principis essencials de la Llei i del reglament penitenciari, que és la rehabilitació dels interns a les presons. I, finalment, quina és la seva opinió sobre la política de rehabilitació, per part de l'Administració de la Generalitat, a les presons de Catalunya. Creiem que aquests, sens dubte, són només uns aspectes parcials, però sens dubte molt importants des del punt de vista del que ha de ser una política penitenciària.

Finalment, voldríem dir que estem totalment d'acord amb el que exposa respecte als permisos penitenciaris. No creiem que s'hagin d'aprofitar casos, segurament molt dolorosos i, realment, en alguns casos, molt desgraciats, al voltant dels permisos penitenciaris per produir-se un endarreriment en el que ha significat d'avenç la Llei general penitenciària per a la defensa de les llibertats d'uns ciutadans.

Res més, senyor president. Agrair l'exposició del senyor síndic i ja oferir, des d'aquest moment, la col·laboració en tots els aspectes que des del Grup Socialista puguin ser interessants per part del síndic i del seu equip.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Abelló; moltes gràcies. I, per acabar aquesta primera ronda de la sessió d'avui, té la paraula el senyor Carles Viñas, l'il·lustre senyor Carles Viñas, en representació del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. VIÑAS: Gràcies, senyor president. En primer lloc, el meu Grup, doncs, vol donar la benvinguda a l'honorable senyor síndic en la seva segona presència al Parlament, però primera quant a la presentació de l'Informe corresponent a

l'any passat. He de dir que el nostre Grup fa una valoració positiva global de tot l'Informe, pel que representa de consolidació de la institució; recalcar, potser, i remarcar, com també surt a l'Informe i ha dit l'honorable senyor síndic, la bona tasca tant del síndic com del síndic adjunt, el síndic traspasat i el síndic adjunt, doncs, que ha deixat en aquests moments la seva tasca, i també em sembla positiu el manteniment de l'estructura dels dos llibres que havia portat a terme l'anterior senyor síndic; la seva sistematització, amb temàtiques, la seva classificació: tot això ens sembla positiu.

Entrant, diríem, a les coses concretes, intentaré ser força breu. Sobre el servei militar, ha parlat d'una cosa molt moguda aquests dies: sobre l'objecció de consciència, la prestació social substitutòria... Llavors, el que li volíem demanar és com està l'adequació de la llei a les noves posicions dels nostres joves, tota vegada que aquí, al Parlament, vam aprovar una proposició no de llei sobre aquest tema.

Quant als estrangers, són evidents, doncs, les queixes; l'any passat ja van existir-ne, i fortes. A més, ens hem trobat amb alguns casos de xenofòbia. Hi ha hagut la Llei d'estrangeria, que pot haver tingut unes certes mancances, però ha marcat una pauta, un inici. És cert que l'any 92 molts estrangers van voler regularitzar la seva situació. Però, com molt bé vostè ha dit i nosaltres, doncs, ho veiem molt lògic i molt bo, aquest curt termini per a la legalització que hi ha hagut, a veure si això es podria ampliar, perquè és importantíssim poder, per part d'aquesta gent, tenir un reagrupament familiar, que és una de les coses que més pot fer de cara a una inserció dintre de la comunitat que els acull.

Quant a urbanisme, ha parlat del tema de l'aluminosi, que ha estat un tema important, i de les mesures que ha fet l'Administració, unes mesures que, segons ha dit vostè mateix, doncs, són favorables, tot i que potser s'haurien d'agilitar els plans d'inspecció, de remodelació i tot això; hi estem totalment d'acord.

Quant al tema de l'ensenyament, per part del nostre Grup, l'acceptació de la nova llei, de la LOGSE; però remarcar que vivim la inquietud, juntament amb els ciutadans..., degut al dèficit pressupostari que se'ns dona amb la posada en marxa d'aquesta Llei.

Quant a l'àmbit tributari, la pressió fiscal és una cosa que no agrada a ningú, certament, i han sortit nous conflictes i noves queixes. Em sembla una bona mesura per part de l'Administració poder explicar les despeses públiques. I quant al que ha parlat de l'embargament dels comptes corrents, que està al dia en aquests moments, crec també que s'hauria d'extremar el rigor que comporta l'aplicació i l'execució d'aquesta Llei.

Quant al consum de l'aigua i la nova taxa del rebut de l'aigua i tot això, penso que ha estat molt positiva per part de la institució del Síndic aconseguir aquesta reunió entre, d'una banda, la plataforma i, d'altra banda, les institucions.

Estem d'acord també, quant al tema de sanitat, sobre l'atenció primària, que comença a funcionar molt més bé. I, quant a l'atenció psiquiàtrica, és potser la més lenta dintre de la sanitat. És un problema també, diria jo, de coordinació

entre la sanitat i la societat; és un problema de conscienciació. Més endavant vostè parla de conscienciació, i jo penso que en aquest tema de l'assistència psiquiàtrica és també importantíssima. De totes maneres, precisament ahir vam tenir Comissió de Política Social i es va debatre bastant aquest tema, sobre els internaments, períodes d'internaments..., i hi ha un marc legal en aquests moments que recull bastant, bastant, moltes de les coses que ha formulat vostè.

Quant a l'atur, certament, una de les sortides que podem trobar és la formació, doncs, professional i ocupacional, sobretot dels joves.

Quant al problema de les drogodependències, sobretot en els casos de gravetat extrema, hi ha d'haver una crida a les institucions –i és aquí on vostè ha parlat de la conscienciació–; crida a les institucions i a la societat. Jo diria que en el tema del malalt psiquiàtric, ve també, d'una forma molt important i insereix..., la conscienciació ciutadana.

Quant als drets lingüístics –i aquí quasi li faria l'única pregunta concreta–, els drets lingüístics dels ciutadans: com està l'ús del català a l'Administració de justícia i a d'altres administracions perifèriques? Concretament, últimament Hisenda envia els rebuts o la informació sobre el pagament..., em sembla que és de l'IRPF, ho envia només en castellà, per exemple.

Quant al sistema penitenciari, certament ha millorat l'assistència sanitària dintre d'ell, i també m'adhereixo al que deia: que els delictes que han pogut cometre presos en els seus permisos de cap de setmana o de més temps, que de cap manera això ens ha de fer tornar endarrere en la nova posada en marxa de concessió de permisos; de cap manera hem de defugir..., i hem d'anar a una negació, de cap manera. Al revés, el que hem de mirar és que totes les esclatxes i coses que han funcionat malament, mirar com es poden millorar. Però jo crec que és important aquesta mesura que s'ha tirat endavant.

Quant al llibre segon, res. Simplement, recalcar que, evidentment, només és un recull de conclusions de l'any 89, 90 i 91 –com vostè molt bé ha dit–, amb les deficiències, que encara en queden, i l'eficàcia, també, en molts dels aspectes tocats, de la nostra Administració pública.

Entenem, d'altra banda, que aquesta presentació de l'Informe arriba en un moment que és de transició dintre la institució del Síndic, per la qual cosa he fet molt poques preguntes, i el que volem és desitjar-li molts encerts en la seva tasca i estimular-lo i esperonar-lo a treballar força i bé per a tots els ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Viñas.

Com és habitual, també, en aquesta sessió, se suspendrà la sessió durant vint minuts per tal que l'honorable síndic, assistit pels seus col·laboradors, pugui ordenar i preparar la resposta a les seves observacions.

Se suspèn la sessió durant vint minuts.

(La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del matí i un minut i es reprèn a un quart d'una del migdia i cinc minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

El recés s'ha perllongat una mica més, però comprendran vostès que el volum de les demandes d'aclariment i de les qüestions plantejades ho feia gairebé inevitable.

Un cop realitzada l'ordenació d'aquestes qüestions, l'honorable síndic té la paraula per respondre aquestes demandes d'aclariment i les preguntes formulades.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES: Il·lustre senyor president, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, perdonin el retard en la reunió, però teníem d'ordenar els temes que ens han plantejat, i, per fer-ho més entenedor per a tots, agrupem les preguntes per temes i no respondré a cada un dels diputats perquè, si no, seria reiteratiu.

Primer, el tema que ens han plantejat la il·lustre diputada senyora Montserrat i l'il·lustre diputat senyor Portabella sobre els embargaments. Preguntaven, el Síndic, a quines institucions s'havia adreçat. La institució s'ha adreçat, per parlar d'aquest tema, a totes les administracions: a les locals –ajuntaments i diputacions–, per raó de la gestió recaptadora que porta la Diputació a terme, a través de l'organisme autònom local de gestió tributària; també ens hem adreçat a l'autonòmica, Departament d'Economia i Finances, i finalment també –com ja he dit abans– a l'estatal, donant trasllat a aquesta petició a través del Defensor del Poble. Per tant, ens hem adreçat a totes les administracions.

(Pausa.)

Pel que fa referència a les sancions de trànsit, vam fer un advertiment a la invalidesa que podia comportar la forma de notificació actual. Les recomanacions del Síndic van ésser acceptades per les administracions i es recullen en l'actual Llei de procediment administratiu. I, finalment, el Síndic analitza..., va analitzar també les queixes concretes..., analitzant sobre si el procediment seguit en la formulació de la multa s'ajustava a la legalitat; és a dir, hem anat seguint, queixa per queixa, doncs, si s'ha ajustat l'aplicació de l'embargament a la legalitat. Quant als límits comptables, el Síndic ha fet especial referència i insisteix en els embargaments, en la..., s'ha insistit –com he dit en la meua intervenció inicial– en la inembargabilitat de salaris i pensions pel que fa al salari mínim interprofessional.

Quant al tema de la salut mental que m'han fet preguntes els diputats la senyora Dolors Montserrat, la senyora Magda Oranich, el senyor Viñas i el senyor Abelló, haig de contestar el següent: s'ha denunciat la manca d'integració al sistema sanitari català i la no-resolució de la transferència de serveis entre la Diputació de Barcelona i la Generalitat. També hem assenyalat la manca d'un pla de salut mental, malgrat que ja s'ha presentat el Pla de salut de Catalunya, i el que es va reclamar és la integració de l'atenció del malalt mental en el sistema sanitari en general. De la manca de coordinació i de col·laboració, ho vam dir entre..., ho assenyalarem també entre els diversos departaments de Sanitat, Benestar Social, Treball, Justícia i Ensenyament; per tant, insistim en la coordinació i la col·laboració de tots els diversos departaments que tenen temes de salut mental.

Del tema d'objecció de consciència, la senyora Oranich m'ha preguntat quines gestions pot fer el Síndic. Està previst tenir una entrevista, tinc previst tenir una entrevista molt aviat amb el defensor del poble en funcions per tal d'insistir en la conveniència de modificar la Llei i, en tot cas, agilitar l'actual procediment, és a dir..., i fer-me ressò també de la Proposició de Llei del Parlament de Catalunya.

També al senyor Viñas..., nosaltres, el Síndic creu que l'actual Llei, segons la nostra experiència, està absolutament desfasada i, per tant, s'ha d'intentar, com deia –i per això tinc previst un desplaçament aviat, el mes de maig–, tenir una entrevista amb el defensor del poble en funcions per parlar d'aquest tema i veure de..., una col·laboració, no solament del defensor del poble, sinó que estic segur que també s'incorporarien a aquesta petició els altres comissionats autònoms sobre els drets humans.

Per l'objecció de consciència, nosaltres dèiem que, per tal de poder trobar solucions a la disfuncionalitat que afecta els objectors de consciència: retard en el procediment de ser declarats com a tals, retard a assignar una destinació on complir la prestació, manca d'informació..., caldria, com he dit –i això és la gestió que faríem–, caldria modificar la Llei 48/1984, de 26 de desembre, i en aquest sentit coincidim en les modificacions que es van proposar en el seu dia pel Parlament de Catalunya, mitjançant la Proposició de Llei de reforma de la Llei 48/1984, reguladora de l'objecció de consciència i de la prestació social substitutòria. Essencialment, caldria, doncs, donar, per part del Síndic, donar suport legal a l'objecció sobrevinguda i, sobretot, regular els terminis per incorporar-se al centre o a l'organisme on s'ha d'efectuar la prestació.

En el tema d'immigrants, la diputada senyora Oranich m'ha fet una pregunta sobre els costums ancestrals dels immigrants: si som partidaris d'integrar-los –nosaltres, el Síndic– per la via de l'educació, per considerar que l'aplicació de les lleis de rigor –Codi penal– podria comportar un agreujament de la situació en sentir-se perseguits. Per tant, creiem que seria millor, doncs, la política d'educació, de culturalització d'aquesta gent, que no l'aplicació pura i simple de les mesures que té previstes el Codi penal.

També en el tema de la immigració, el senyor Abelló m'ha preguntat..., que cal una política d'immigració, que no pot haver-hi una entrada il·limitada..., el Síndic creu que en la política d'immigració no pot haver-hi una entrada il·limitada d'estrangers. Cal afrontar i facilitar..., però el que sí que cal és informar i facilitar el reagrupament, i, sobretot, s'ha de donar assistència i s'ha de resoldre, sobretot, el tema dels que ja estan en el país. És a dir, creiem que, abans d'obrir noves possibilitats d'entrada, s'hauria de tenir en compte el tema aquest.

El que jo voldria assenyalar, que és important, és que en aquest punt que també se'm demanava si havíem demanat alguna millora, jo voldria assenyalar, per exemple, un pas important, que ha estat la creació, al Govern Civil de Girona, d'una oficina unificada per al tema dels immigrants; és a dir, que tant resolen els permisos de treball com els proble-

mes de papers d'estada al país. I, per tant, vaig visitar aquesta oficina fa unes setmanes i crec que és una primera experiència molt important i que demanaríem, a ser possible, que altres ciutats, altres poblacions la puguin fer, perquè ens sembla que seria una bona mesura per resoldre aquestes situacions, que ens han de preocupar extraordinàriament a tots els que estem interessats pels temes dels drets humans i de la immigració.

(Pausa. Remor de veus.)

Sí, bé, el senyor Viñas em parlava i recollia una cosa que jo havia dit en la meva primera introducció, que és el reagrupament familiar, i, per tant, crec que en aquest sentit, com deia, abans de pensar..., nosaltres creuríem que, abans de pensar a obrir més les portes a altres estrangers que poguessin venir, seria millor, doncs, arribar que els que estiguin aquí se'ls solucioni la seva situació, també en el camp del seu reagrupament amb la seva família. Per tant, això seria un procés d'integració d'aquesta població al país.

El senyor Abelló –em penso– era que ens ha parlat..., ens demanava quines accions d'ofici havíem iniciat per al tema del racisme i la xenofòbia. Nosaltres, el Síndic va intervenir d'ofici a Aitona per uns ciutadans gitanos, que es va crear una situació..., a Viladecans per les males condicions d'habitatges de molts ciutadans magribins, i després, també, al Maresme per discriminació en locals de nit o bars, que ciutadans de raça negra tenien dificultat de poder entrar en aquests locals del Maresme.

En el tema de medi ambient i qualitat de vida, el senyor Abelló i el diputat senyor Portabella també ens demanen unes concrecions. El Síndic, en el decurs de l'any 1992, ha rebut queixes relatives a possibles agressions al medi ambient, però atès que les més nombroses d'aquestes queixes són relatives a les activitats classificades, hem de parlar, en particular, que les més importants han estat relatives a totes aquelles que tenen origen en temes de molèsties dels sorolls. Aquesta ha estat una acció que ha fet el Síndic durant aquest any 92, bastant important, i que creiem que aquesta ha estat una mesura en la qual –com ja he dit abans, en la meva primera intervenció–, doncs, caldria una major efectivitat per fer complir les mesures que prenen les diverses administracions locals per poder mantenir aquest nivell de qualitat de vida, que un excessiu soroll és un agent contaminant i, per tant, és absolutament negatiu.

Crec que sobre això jo voldria, com a síndic, fer aquí un petit parèntesi: a mi em sembla que en el tema de medi ambient, qualitat de vida, es planteja, per exemple, el tema del soroll com un dret fonamental de la persona; és un enriquiment que els drets humans van avançant en molts altres espais que el ciutadà té dret que se li respectin i que l'Administració ha de ser respectuosa de garantir aquest dret dels ciutadans. Crec que la Declaració universal dels drets de l'home, els pactes de drets humans de Nacions Unides..., per tot això crec que cada dia el mateix ciutadà està creant tota una cultura dels seus drets humans, i crec que això, doncs, és una actitud que –per part meua i per part del Síndic– intentarem enfortir al màxim possible i ajudar que

l'Administració s'adoni de la necessitat de garantir aquest dret del ciutadà.

En el tema de sanitat hi ha hagut unes intervencions de la diputada del Grup Popular, la senyora Dolors Montserrat, i del Grup Socialista, el senyor Abelló. Preguntaven sobre les llistes d'espera. Jo haig de dir que l'informe que nosaltres tenim i el seguiment que nosaltres tenim sobre les llistes d'espera, creiem que han millorat, i s'ha recomanat per part del Síndic la implantació de sistemes d'actualització per tal d'evitar la denegació injustificada d'assistència. És a dir, nosaltres hem insistit en aquest sentit i crec que en això hi ha hagut una millora bastant important.

També en els equips d'atenció primària –que també se m'ha preguntat– jo diria que es van complint els objectius de la seva ordenació sanitària; el ritme d'implantació es va complint, perquè encara el programa acaba el termini l'any 1996 i, per tant, diria que no veiem una gran desviació, encara que la seva implantació –com he dit ja en la meua introducció–, doncs, és lenta i es justifica per la manca de mitjans que en el nostre país tenen les administracions.

La senyora Montserrat –perdoni que vaig saltant de persones i de temes, però són...–, la diputada senyora Montserrat m'ha preguntat quin era el contacte o quin el meu pensament sobre els síndics locals que hi ha a bastants ajuntaments. Bé, jo crec que nosaltres, des de la institució, ja tenim una col·laboració estreta amb aquests síndics. Moltes vegades ens trameten queixes que ells no poden fer, no tenen competències i, per tant, ens demanen la intervenció del Síndic. Nosaltres tenim, com dic, aquesta col·laboració, i moltes de les queixes i de la col·laboració que fem amb aquests síndics de molts ajuntaments, bàsicament, els més importants que hem col·laborat amb ells, tracten del tema de les presons; és a dir, demanen la nostra intervenció per resoldre algun problema de presons.

Del tema penitenciari, la senyora Oranich i el senyor Abelló ens en parlen; demanen si... Del tema dels nens a la presó, no?, em parlava... (*Pausa.*) Nosaltres creiem –el Síndic– que, malgrat que s'han de millorar les condicions dels nens i les seves mares, entenem que ara per ara no és el problema més greu en l'àmbit penitenciari. Crec que això encara no arriba a ser una cosa molt important, però que indubtablement ho hem de seguir i hem de fer el possible perquè situacions difícils no es produeixin. La institució, sobre aquest tema, no ha tingut en cap moment cap queixa en aquest sentit, però naturalment crec i estic absolutament d'acord amb el que ens assenyalava la diputada senyora Oranich.

Quant a les preguntes que em feia sobre temes penitenciaris el diputat del Partit Socialista, sobre la massificació de la Model, nosaltres, des del Síndic, la informació que nosaltres tenim, per contactes –fa unes setmanes vaig entrevistar-me amb el director general d'Afers Penitenciaris; tenim programada una sèrie de visites abans de l'estiu a diverses presons catalanes–, però puc avançar que des de la inauguració de Brians ha millorat la situació de la Model, però encara pensem que hi ha una massificació i, per tant, s'ha

d'intentar trobar alguna solució. Desgraciadament, crec que aquest és un tema que el Síndic segueix, però que, en definitiva, és un tema que està molt, jo diria –i permetin-me que els ho digui–, en mans de vostès: és un problema de prioritzacions de recursos i, per tant, doncs, si no hi ha possibilitat de construir nous centres penitenciaris, el tema de la massificació de la Model continuarà essent un tema que no es pot resoldre d'un dia per a l'endemà i, per tant, es necessita una política, sobretot, de recursos.

El treball penitenciari. En temps passats hem fet un seguiment dels diversos centres de què tenim constància que existeixen: algunes dificultats a oferir treball a tots els reclusos. És a dir, hi ha una certa dificultat que hi hagi una col·laboració d'empresaris que demanin el treball a la presó i, per tant, darrerament hi ha hagut una certa dificultat a poder..., la voluntat que tenia el servei penitenciari de trobar la col·laboració d'empreses per a aquest treball.

Del tema de rehabilitació, n'he parlat ja també en la meua introducció, però tenim constància des del Síndic –diria– del bon funcionament dels programes encetats en diversos centres per tal de rehabilitar els reclusos toxicòmans. Aquest és un seguiment que hem fet i nosaltres, en aquest sentit, doncs, estem moderadament –moderadament– optimistes.

En el tema de normalització lingüística, que me l'han preguntat tant el diputat senyor Portabella, d'Esquerra Republicana, com el senyor Vives, de Convergència i Unió, haig de dir el que ja he dit abans: que persisteixen els problemes davant de l'Administració perifèrica de l'Estat, i també em preguntaven concretament de l'Administració de justícia. Aquí cal dir que, algunes vegades, quan hi ha alguns problemes que s'aturen alguns documents perquè, de vegades, estan presentats en català i tenen dificultats, etcètera, cal dir que nosaltres tenim un contacte amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i nosaltres, doncs –queixes que ens han arribat–, quan sabem que hi ha algun problema, que es retarda alguna resposta pel tema de la llengua, tenim la comprensió i algunes vegades s'ha resolt aquesta situació, però és pràcticament, doncs, els temes aquests que moltes vegades al Síndic –i això sol justificaria la institució– resollem el tema concret, però desgraciadament no podem resoldre el tema definitiu, de com es planteja la situació de l'Administració. Per tant, això sol ja justifica la institució, però, en definitiva, el que caldria seria que el Síndic pogués actuar amb una major incidència perquè l'Administració, les administracions, les diverses administracions modifiquessin la seva manera d'actuar i que s'ajuntessin més al tema del que marca el que seria desitjable per a la defensa dels drets dels ciutadans.

El senyor Abelló també m'ha preguntat sobre el tema de menors. M'ha fet dues preguntes: una és el tema que dèiem nosaltres sobre el tema de dispersió de competències, i nosaltres creiem que hi hauria d'haver una major compenetració entre totes les administracions. Nosaltres creiem, per exemple, que entre les administracions..., i no diria d'administracions de caire diferent, sinó, moltes vegades, admi-

nistracions de la mateixa Generalitat; és a dir, per exemple, en centres de menors, doncs, creiem que algunes vegades... —ho he dit en fer l'Informe, en la meua presentació, aquest matí—, trobem moltes vegades que hi ha una certa massificació en els centres gestionats per Benestar Social. En canvi, avui, que sembla que els centres del Departament de Justícia no tenen aquesta massificació, caldria una coordinació més estreta entre aquests dos departaments per poder resoldre aquests temes de massificació que algunes vegades, doncs, poden perjudicar.

I després em feia una pregunta el senyor Abelló sobre el tema de l'adjunt de menors, el síndic adjunt de menors a la nostra institució. Aquest és un tema que jo haig de dir que hi estic obert, és un tema que me l'he trobat, com es diu vulgarment, sobre la taula. Hi ha una modificació de la Llei del Parlament de Catalunya, aprovada per unanimitat. El fet és que moltes vegades, jo diria que per raons pressupostàries, doncs, no s'ha pensat en la possibilitat de crear aquesta figura de l'adjunt de menors al Síndic de Greuges. Haig de dir que jo he anat estudiant... —encara que no tinc una actitud definitiva presa sobre aquest tema, puc avançar, per tant, a dir que estic obert a la conversa i a les manifestacions que em poguessin fer tots els grups parlamentaris i tots vostès personalment—, jo haig de dir que, potser perquè no hi ha la figura, però el tema de menors, en el Síndic, no justificaria avui, diria... —amb els recursos, diguem-ne, limitats que tenim la institució, que aquest és un altre tema de què un dia m'agradaria parlar-los, la limitació dels recursos que tenim la institució—, jo diria que els temes que tenim no justificarien en aquest moment, per entendre'ns, des d'un punt de vista molt crematístic, la creació del síndic adjunt. Això no vol dir que, en aquests temes, si no es crea la institució, doncs, és un peix que es mossega la cua, no?

Per tant, jo diria que no estic, no tinc una posició definitiva presa sobre aquest tema. He parlat amb els col·laboradors —com vostès han vist—, que són gent que fa molts anys que estan a la institució i, per tant, coneixen ja amb anterioritat aquest tema. He tingut alguna conversa amb algun de vostès, amb el mateix president de la Comissió n'he parlat, i, per tant, estic obert, doncs, a rebre els suggeriments que creguin i és un tema que en aquest moment no he tingut temps d'abordar definitivament i que estic obert, doncs, com dic, a les seves aportacions.

El tema d'habitatge, penso que és el penúltim que em queda —i perdoni'm, potser la..., ens han cridat i no teníem organitzats els papers, hem vingut una mica...—, el tema d'habitatge, que m'han preguntat tant el diputat d'Esquerra Republicana, el senyor Jordi Portabella, com el del Grup Socialista, senyor Abelló: em plantejava el senyor Portabella el contrast entre l'oferta pública i la demanda i si calen més habitatges d'oferta pública. Jo crec que aquest és un tema que desgraciadament —ho suposo— els recursos econòmics fan difícil; crec que aquest és un tema que nosaltres anem seguint. En el meu informe d'aquest matí n'he parlat, de la necessitat aquesta, i crec que és obvi que calen habitatges d'oferta pública amb certa urgència. El que passa és,

doncs, que s'ha de veure quines possibilitats tenen les diverses administracions per poder fer aquesta oferta pública. Però diria que en aquest moment, com he dit aquest matí, doncs, és un tema bastant important.

En el tema de les patologies estructurals se'm preguntava què s'havia fet; n'hem parlat; és un tema que està obert i l'anem seguint des de la Sindicatura. Creiem que per part de les administracions s'han adoptat algunes mesures, s'han adoptat mesures importants, però cal abordar d'una forma amb molt més aprofundiment el tema de la rehabilitació dels habitatges; aquest és un tema encara pendent i que, per tant, doncs, en els nostres informes ja plantejem la necessitat de la rehabilitació dels habitatges.

I per últim —encara que ha estat dels primers—, contestant al nou diputat d'Esquerra Republicana, el senyor Jordi Portabella, em preguntava sobre les reiteracions dels poders públics que surten any darrere any de l'Informe del Síndic. Bé, jo diria que aquest és un tema, una assignatura una mica pendent del Síndic de Greuges, del Defensor del Poble, dels altres comissionats, diria de molts *ombudsman* del món, però, en definitiva jo crec que, encara que moltes vegades les queixes són reiteratives d'aspectes anteriors que s'hagin produït, crec que tampoc no podem, això no ho podem mirar des d'una òptica exclusivament pessimista dient que aquestes situacions, doncs, no tenen solució. Jo crec que, gràcies a la persistència de les nostres recomanacions, del Síndic de Greuges —i, per tant, ho dic perquè no n'he participat jo, sinó que n'ha participat el síndic anterior—, home, crec que s'han aconseguit algunes coses i, per tant, crec que, encara que sigui, doncs, tenint aquesta voluntat de persistència i d'insistència, doncs, s'aconsegueixen coses.

En aquest sentit, per exemple, voldria recordar que, gràcies a la persistència del síndic senyor Rahola, s'ha aconseguit, es va aconseguir la modificació de la Llei 18/84 del Parlament, del personal eventual, interí i laboral al servei de la Generalitat republicana. I també que es va acceptar, tàcitament, l'ampliació d'un nou termini per a les sol·licituds extemporànies dels militars republicans —Llei 37/84—, entre altres recomanacions que ha fet el Síndic de Greuges. Per tant, jo crec que té raó el senyor diputat que hauríem d'intentar que les administracions fossin més sensibles a les recomanacions o als suggeriments que fa el Síndic, però que, en definitiva, no ens hem de desanimar i any rere any, si és necessari, hem de continuar insistint en els temes que siguin necessaris.

En aquest sentit, voldria avançar que jo tinc la idea i n'he parlat ja amb les administracions de la Generalitat i amb les administracions locals que, després que vostès avui tenen l'Informe del Síndic i que l'hem pogut discutir en aquesta Comissió, jo faria una sèrie d'entrevistes amb les administracions, per separat amb cada una d'elles, fer unes separades de l'Informe i veure..., analitzant-hi no tant la queixa, sinó per què es produeix la queixa, què passa si la queixa..., per veure si amb una reunió de reflexió entre membres de la Sindicatura i l'administració corresponent es podrien trobar algunes millores perquè no ens trobéssim, any rere any, amb

aquesta reiteració de les queixes que arriben al Síndic. És a dir, crec que aquesta seria una mesura important.

L'informe que ha de fer el Síndic és un informe al Parlament –això ho marca la Llei–, però crec que un dels receptors d'aquest informe no cal que digui que són les mateixes administracions, perquè són les que tenen competència per poder modificar o no modificar, doncs, aquests comportaments. Diria que en aquest sentit em semblaria que completariem la funció del Síndic amb aquestes reunions de reflexió, no d'unes queixes concretes, perquè moltes d'aquestes queixes ja deuen haver estat contestades per l'administració corresponent al Síndic, però parlar-ne i veure si entre l'administració concreta i el Síndic es poden trobar, doncs, algunes mesures que estiguin ja contemplades en la llei o en els reglaments i que puguin, doncs, obviar moltes de les queixes que any rere any ens arriben a la Sindicatura. Aquesta seria una proposta que crec que seria important que poguéssim fer el Síndic de Greuges.

També, i per acabar, al senyor Portabella li haig de dir que el tema de l'*ombudsman* de Maastricht, assenyalat en el Tractat de Maastricht, és un tema que a mi m'interessa; estic estudiant aquest tema per fer alguns plantejaments, per veure de quina manera podem aproximar-nos a aquest –diria– nou marc de l'*ombudsman*, que no és ja directament la queixa del ciutadà, sinó de les administracions. És en aquest

sentit que, com saben, la llei del Parlament..., no, no ho podem fer; però crec que aquest marc de l'*ombudsman* assenyalat en el Tractat de Maastricht, doncs, ens obre un horitzó. No sé si això serà possible o no possible, però que, en definitiva, crec que un estudi aprofundit d'aquesta figura, aquesta possible figura d'Europa, seria interessant que l'estudiéssim i la seguíssim. Per tant, doncs, en la mesura del possible, des de la Sindicatura faré un seguiment d'això i tindrè la documentació per poder aprofundir-hi. I no cal dir-ho: també en aquest tema estic obert a totes les col·laboracions de totes les senyores i senyors diputats que em vulguin ajudar per poder, doncs, traçar una línia de conducta sobre aquests temes.

Moltes gràcies, i perdonin, que m'he allargat potser massa.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable senyor Cañellas.

Senyores i senyors diputats, en el marc de l'article 144, pel qual es regula aquest debat, hi ha la possibilitat d'obrir un segon torn tancat d'intervencions. Hi ha algun grup que desitgi fer-ho, que desitgi participar-hi? (*Pausa.*) Molt bé.

Doncs, aleshores, agraint un cop més la presència de l'honorable síndic, del seu adjunt i dels seus col·laboradors, s'aixeca aquesta sessió.

(*És la una del migdia.*)

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

☐ i ☐ m

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir / xec al portador)

..... de de 19.....

Signatura

Edició, impressió i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.
Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.
Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament
de Catalunya (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

